

Θα το ρίξουμε τώρα λίγο στο ρετρό. Βρήκα για σας, αναγνώστες, επιστολές εθελοντών στρατιωτών μας που υπηρέτησαν σε διάφορα συμμαχικά («συμμαχικά», τι ειρωνεία!) μέτωπα κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Διαβάζοντας αποσπάσματα από τις επιστολές αυτές, ύστερα από μισό αιώνα, τις βρίσκω χαριτωμένες και διασκεδαστικές. Τις επιστολές τις ανακάλυψα από αρχείο υπαλλήλου, που εργαζόταν τότε στο Τμήμα Λογοκρισίας.

- Σε γλυκοασπάζομαι με αγάπη εκ μέρους μου.
- Τώρα που αγόρασα καινούργιες κλάτσες θα βγάλω φωτογραφίες.
- Σε φιλώ προφορικώς.
- Μάθε ότι εγέννησεν η νύφη σου υιόν, δηλαδή αγόρι.
- Γράψε μου σύντομα αν ζεις ή αν πέθανες.
- Παντρεμένη μου άντρα σε φιλώ η σύζυγός σου.
- Οι πτωκόγονοι μας έλεγαν μιας ώρας ελεύθερη ζωή είναι καλύτερα.
- Υγείαν νάχει ο Θεός.
- Σου αποβιβάζω τους άπειρους μου χαιρετισμούς.
- Ο γιατρός είπε ότι είναι εγκάρδιος, πάσχει δηλαδή από την καρδιά του.
- Είμαι άρρωστος με αιμορραγίαν αίματος.
- Εδώ τα πράγματα είναι πολύ πτηνά.
- Ο Δήμαρχος μας έβγαλε λόγο από το εξώστ του Δημαρχείου.

■ ■ ■

ΚΑΙ τώρα ένα προικοσύμφωνο... ημερομηνίας 3.11.1803. Αυθεντικώτατον:

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Εν ονόματι της Αγίας Τριάδος, της Παρθένου Μαρίας, του Αποστόλου Βαρνάβα και της Κοκώνας Μαρριαννούς».

Προικοσύμφωνον της πρώτης κόρης μας της μεγάλης, θυγατρός εμένα του Κωνσταντή της Μαρικκούς και της μακαρίτισσας της γεναίκας μου της Μαρτισούς, να πάρη νόμιμον άντραν της τον Γιωρκάτζην του Πασκάλη και της καρδιάς μας όλην την ευχήν μας. Δεύτερον 4 κονίσματα το πρώτον σε ξύλον ούλλον ζάρκα και χοντρόν δκυό δάκτυλα, και τα τρία άλλα σε πευκόξυλον που στάσσει πίσσαν πευ την μιν μερκάν την απογιάτιστην. Τρία πουκάμισα τα δκυο μισιά και τόναν μεάλον ως χαμαί, δκυο πορεσιανά τέλεια ατρύπητα και ολόγερα, δκυο μεσοφόρκα παστρικά σαπουνισμένα στον Πηδκιάν, ένα ήμισυ ζευγάριν κλάτσες (την άλλην έως να γίνη ο γάμος έχει καιρόν να την πλέξη), έναν φουστάνιν αλατζένον δίμητον και ριωτόν και άλλον ένα που αλατζιάν χρουματιστήν που την ψούμνισα εγώ ο Κωνσταντής της Μαρικκούς πρόπερι που το παναύριν της Ελγιάς, δκυο παννιά (το εναν έχει λίγες τρύπες αλλά ράβκουνται) για το καλορίζιχον, δκυο ζευκάρκα

παπούτσια (το ένα μισοσολιασμένον εν έχει μήναν), 45 πήχες, 25 ριάλια, 22 παράες και 3 άσπρα, δκυο μαείρισσες καλαωμένες και ένα τήνιν αγάνωτον, δκυο καντήλες με φκιορούδκια, τέσσερα πιάτα βαθουλά το έναν λλίον ραϊσμένον, έναν φεντζιάνιν, έναν κόσσηνον και μιν τατσιάν, έναν μισίν μαϊρισσούν χωρίς καπιάτζιν, έναν χαρτζόξυλον που ξύλον ζωντανόν, έναν λυχνάριν χωματένον, έναν στρώμα με στούπες και τρεις μπακάρηδες για να ράψουν αν θέλουν τζ' άλλον καλλίτερον, έναν κομματούιν χωράφιν ίσια με μιν κυλίστραν ενός γαάρου, 2 όρνιθες μ' έναν πετεινάριν καννάουρον, μισήν οκκάν μακαρούνια του σιερκού (και αν

προφτάσσομεν κάμνομεν τους τζι' άλλα), 2 λίτρες λάιν και 12 1/2 δρέμια χαλλούμιν, 40 κλωστές σκόρτους και ύο βάζους κουτρούβιν να τα μαλάξουν κάμποσον και να τα κάμουν όλα θάλασσαν να τρων, να πίνουν, να γλεντούν όλον το σήμερον και το αύριον, γαμβρός, νύμφη και όλα τα συμπεθερικά οι πιο κοντά γειτόνοι, όπως και η Κοκώνα η Μαρριαννού η δασκάλα μας, που γράφει αυτήν την προικοσυμφώναν, Αμήν.

Ο πενθερός
Κωνσταντής της Μαρικκούς
και η πενθερά τους η συγχωρεμένη
Μαρτισού

Μαρτυρικόν:
Κοκώνα Μαρριαννού
3.11.1803